

Zó'nnen daag

Hebt u na de feestdagen, na dat begin van een nieuw jaar, ook zo'n onbestemd gevoel? Tweeduizendeenentwintig met een berg van 365 dagen wat voor je ligt -gelukkig is het geen schrikkeljaar- en waarin je zoveel zou willen veranderen.

Niet alsnog besmet raken met het coronavirus. Afvallen. Van je angsten afkomen. Je taken op het werk beter afbakenen. Je hypotheek van je huis, dat onder water staat, afbetalen. Meer van je leren afbijten. Niet meer nagelbijten. Niemand meer afblaffen. Van dat stukje chocola afblijven. Je werk langzaam afbouwen. Je agenda beter afchecken. Minder mailtjes afdrukken. Niet afdwalen tijdens een gesprek. Iemands mening niet afdwingen. Meer affectie tonen. Nooit meer afgaan in een conflict. 's Avonds niet meer zo afgemat op de bank liggen. Niet langzaam afgestompt raken. Je afgunst bedwingen. Niet meer afhankelijk zijn van die ander. Geen afkeer meer hebben van het huishouden. Afkicken van die sigaret, die borrel. Beter kunnen afkoelen na een ruzie. Andermans werk niet afbreken. Slechte gewoonten afleren... enz. enz. enz.

Wordt u hiervan, net als ik, ook zo doodmoe? Waarom nemen we in het begin van een nieuw jaar de last van dat hele jaar op onze rug? Waarom kijken we zo ver vooruit, hakken we onze zorgen niet keurig in 365 stukjes? Kunnen we tevreden zijn met misschien niet dat kilootje minder maar met een pondje of zelfs paar ons? Kunnen we misschien dat roken, dat snoepen al iets minderen? Zijn we in staat om iets vaker nee te zeggen tegen iets wat tegen onze wil ingaat? En zie, dan ligt er een prachtig jaar voor ons, met 365 dagen waarin we natuurlijk onze zorgen hebben, maar waar ook veel te genieten valt. Zeker als ook de pandemie beëindigd is. En dan wordt vandaag zó'nnen daag/ mit niks te mótte, alles maag/zoeë wie 't geit, zoeë zal 't gaon/de schoeënste daag in ós bestaon.

Hay Swinkels
hay.swinkels@ziggo.nl

